

ОТТОКАРЪ.

Това е левски недостатъкъ, мой приятелю!

РАНУКИ.

Когато гърми гърмотевица, то азъ избирамъ за свое убѣжище най-много оние високи дървета, на които върховете сж сжсѣди съ облаците. Ето какавъ е мойнъ темпераментъ! И така, когато моите другаре не виждаха въ сжзаклѣтието нищо друго, освѣнъ срѣдства да лапнатъ колкото са може повече отъ награбенното, то азъ видѣхъ въ него единственъ случай да са подиграя хилядо пѣти съ смъртъта въ продължението на нѣколко минути.

ОТТОВАРЪ.

Ето това е истиненъ юнакъ!

РАНУКИ.

Разбира са, че на мене, господарю, натовариха най-опасните обязанности въ предприятието. Азъ са обязахъ да нападна на вашата стража, да влѣза лично въ най-страшниятъ огнь и, ако ми позволявате да кажа това, да измѣра силата си съ ваше височество.

ОТТОКАРЪ.

Кждна са въ вѣрата си, че вие ма накарвате да сжжалѣвамъ самъ себѣ си. А по каква причина вие, мой брате, са рѣшихте именно въ часътъ на опасността да пожертвовате вашите само вамъ свойствени инстинкти и да преклоните колѣната си предъ законътъ на дългътъ си?

РАНУКИ.

Господарю, преди сичко мене досражъ да са бунтувамъ подъ командата на нечистиятъ еврейнъ противъ най-благородниятъ отъ християнските князове. Послѣ